

Jeg havde imidlertid ikke meget Haab i saa Henseende, derfor vægrede jeg mig ogsaa aldeles bestemt ved at tage noget Ansvar paa mig i saa Henseende. Jeg havde ikke noget Haab, bl. a. ogsaa, fordi Tiden var meget kort til at behandle denne Lov, om hvilken jeg vidste efter Udtalelser, der vare faldne ved første Behandling i Landstinget, at den ikke kunde komme igennem uden Ændringer.

Jeg skal ikke besvære det høje Ting med yderligere Udtalelser i denne Sag.

Ordføreren (C. Hage): Den Tilføjelse til min Fremstilling, den ærede Minister gav, erkender jeg er væsentlig, saafremt den er rigtig. Men jeg maa erklære, at den paagældende Udtalelse af den ærede Minister har jeg ikke hørt, og under den vidtløftige Forhandling mellem Finansudvalgets Medlemmer om den med Ministeren truffne Aftale har jeg ikke hørt af et eneste Medlem, at den ærede Minister skulde have sagt noget saadant.

Finansministeren (Hørring): Jeg fastholder aldeles bestemt Rigtigheden af mine Udtalelser.

Ordføreren (C. Hage): Det vilde være mig kært, om nogen af Finansudvalgets Medlemmer vilde sige, om han har hørt denne Ytring af den ærede Minister.

Holm: Forhandlingen med den højtærede Minister i Finansudvalget foregik paa en saadan Maade, at det var vanskeligt at faa fuldstændig Klarhed over, hvorledes Ordene faldt, idet den højtærede Minister ved Samtalens Slutning stod henne ved Døren, fordi han maatte skynde sig af Sted til Møde med de franske Afsendinge, og der saaledes førtes en Samtale mellem den højtærede Minister og Udvalgets Formand — kun de to deltog deri. Da Formanden udviklede, at den anden Lovs samtidige Gennemførelse var en Betingelse, Folketingets Finansudvalg stillede, sagde Ministeren: „Under de Omstændigheder kan jeg altsaa ikke slutte Aftalen med Bankerne“. Men saa sagde Formanden: „Man behøver jo ikke at være saa bange“. Der-til sagde Ministeren: „Ja, saa ved jeg altsaa, hvad jeg kan gøre; jeg kan altsaa slutte“. Formanden svarede: „Paa Betingelse af det, der her vedtages“. „Ja, jeg kan jo ikke svare for, at det kan gennemføres“, sagde Ministeren, „men jeg skal gøre, hvad jeg kan“. Saaledes omtrent faldt Forhandlingen. Uklar var den ganske

vist. Men naar der nu endelig af den ærede Ordfører bliver forlangt en Erklæring fra de andre Medlemmer af Finansudvalget, kan jeg for Sandhedens Skyld ikke tilbageholde min Opfattelse af, at saaledes gik det til, og at den højtærede Minister udtrykkelig efter denne Udtalelse af Udvalgets Formand sagde: „Jeg kan altsaa slutte“, og at han med Hensyn til Betingelsen sagde, at han vilde „gøre, hvad han kunde“. Jeg vil ikke blande mig i, hvorvidt den højtærede Minister ogsaa har gjort, hvad han kunde for at føre Betingelsen igennem. Men naar en Minister staar saaledes paa Falderebet, som den nuværende Minister gør, er det en Selvfølge, at han ikke kan gøre ret meget. Og dertil maa jeg gøre opmærksom paa, at det at faa gennemført den i Landstinget hvilende Lov vilde ikke blive en ganske hurtig Sag, idet Folketinget har bragt et Moment ind i denne Sags Behandling, som er af ikke ringe Betydning. Ved Behandlingen af Jærnbanelovene har Folketinget nemlig sat en Forbindelse mellem den i Landstinget hvilende Lov om Statsobligationers Form og Jærnbanelovene, som vil gøre, at det vil blive vanskeligt at faa Ende paa den i Landstinget hvilende Sag, før man kommer paa det rene med, hvorledes Jærnbanelovene ville komme til at se ud. Man har nemlig i Jærnbanelovene slettet den Laaneparagraf, der var, med den Motivering, at naar det i Landstinget hvilende Forslag blev til Lov, vilde det ikke være nødvendigt at give en Laanestemmelse i Jærnbanelovene, men saa maatte der foruden de Jærnbanelove, som bleve vedtagne, hver Gang komme en særlig Lov, som gav Bemyndigelse til at optage Laan til de i Forvejen vedtagne Jærnbaner. Folketing og Landsting synes imidlertid ikke at være enige derom, idet Landstinget fastholder, at der paa Jærnbanelovene skal være en Laanestemmelse, og det er herefter uklart, hvorledes man egentlig vil være stillet efter den i Landstinget hvilende Lov. Jeg for min Del kan derfor ikke forstaa,

Rettelser:

- Sp. 4879, L. 18 og 19 f. o.: „4 med 74 til 76“ udgaar.
 — — — — —, L. 22 og 23 f. o.: „3 med 92 til 94“ udgaar.
 — — — — —, L. 23 og 24 f. o.: „2 med 96 til 98“ udgaar.
 — 5291, L. 23 f. o.: „saaledes ere Lovene karakteriserede“, læs: „saaledes ere Laanene karakteriserede.“